

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2018 (Znak: ENMS/15/053050754) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., na podstawie art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku G. J. (1) z dnia 16 kwietnia 2018 r., przeliczył emeryturę wnioskodawczyni – do której uprawnienia zostały ustalone już wcześniej na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej - od 1 kwietnia 2018 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Emeryturę ustaloną w kwocie 3162,06 zł zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku wnioskodawczyni w dniu złożenia tego wniosku, tj. w dniu 16 kwietnia 2018 r.

- kwota emerytury przed przeliczeniem wynosi 3162,06 zł.
- przyrost składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi (...),77,
- średnie dalsze trwanie życia na dzień wniosku o przeliczenie wynosi 248,20 m-cy.

Po ponownym ustaleniu wysokości emerytura wyniosła: (...),06 + ((...),77 / 248,70) = 3204,99 zł.

/decyzja k. 46 – 47 v plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2018 (Znak: ENP/15/053050754) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 kwietnia 2018 r. o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym przyznał G. J. (1) emeryturę od 1 kwietnia 2018 r., tj. od miesiąca w którym złożono wniosek.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę.

Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 469610,56 zł
- suma kwot pobranych emerytur wynosi 36935,27 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 246,20 m-cy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 2973,73 zł

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $[((...),98 + (...),56) - (...),27] / 246,20 = 2973,73$ zł.

Do obliczenia emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia wynikające z tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, ponieważ jest dla wnioskodawczyni korzystniejsze, tj. niższe niż

średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę.

Zakład nie podjął wypłaty emerytury ustalonej w niniejszej decyzji, ponieważ jej wysokość jest mniej korzystna od emerytury ustalonej na zasadach określonej w art. 184 ustawy emerytalnej. Jednocześnie, wskazano, że nadal będzie kontynuowana wypłata dotychczasowej emerytury w nowej już wysokości.

/decyzja k. 5-6 plik I akt ZUS/

Odwołanie od decyzji z dnia 27 kwietnia 2018 znak: ENMS/15/053050754 w dniu 18 maja 2018 r. wniosła ubezpieczona G. J. (1), kwestionując wysokość obliczonego przez ZUS świadczenia, w tym wysokość składek zgromadzonych na koncie. Odwołująca wskazała iż w procesie sądowym zawarła z byłym pracodawcą ugodę o wypłatę należnych jej wynagrodzeń, z tych też względów opłacone z tego tytułu składki winny zostać uwzględnione w wysokości przyznanego jej świadczenia. Ponadto do jej konta winny zostać doliczone składki odprowadzane do OFE w okresie od 30 grudnia 1999 r. do 4 sierpnia 2015 r. W związku z powyższym skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie świadczenia z uwzględnieniem tych okoliczności.

/ odwołanie k. 3-3v/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 6 czerwca 2018 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż należne wnioskodawczyni świadczenie zostało obliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami. Organ wskazał, że jeżeli emerytura została ustalona zgodnie z art. 184 ustawy, a jej obliczenie odbyło się stosownie do art. 183 ustawy i gdy zostaje zgłoszony wniosek o emeryturę z art. 24 ustawy należy ustalić wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. z pominięciem okresu dodanego zgodnie z art. 185 ustawy. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Ponadto zaznaczono, że zgodnie z wnioskiem o emeryturę z dnia 23 marca 2015 r. z art. 184 ustawy emerytalnej - wnioskodawczyni jako członek OFE wniosła o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Skutkiem wykreślenia z OFE było spełnienie wszystkich przesłanek rzutujących na uprawnienia emerytalne w oparciu o art.184 ustawy i decyzją z dnia 29 maja 2015 r., znak (...) G. J. (1) nabyła uprawnienia do tego świadczenia od dnia 1 marca 2015 roku. Należne składki, które pracodawca opłacił po dniu nabycia prawa do emerytury - zgodnie z wnioskiem z 16 kwietnia 2018 r. - zostały doliczone do emerytury mocą decyzji z 27 kwietnia 2018 r. znak: ENMS/15/053050754.

/ odpowiedz na odwołanie k. 9-10/

W piśmie procesowym z dnia 2 lipca 2018 r. wnioskodawczyni sprecyzowała, iż domaga się wyliczenia należnego jej świadczenia z uwzględnieniem składek opłaconych przez jej byłego pracodawcę - (...) Szpital (...), im Wojskowej Akademii Medycznej (...) - od wynagrodzenia wypłaconego w 2017 i 2018 r. na skutek zawartej ugody sądowej. Podniosła też, iż domaga się wypłaty emerytury kapitałowej z II filaru.

/ pismo procesowe k. 18-21/

W piśmie procesowym z dnia 30 lipca 2018 r. organ rentowy wskazał, iż przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono kwoty składek zapisane na koncie, a emerytura kapitałowa nie przysługuje, bowiem we wniosku o przyznanie emerytury wcześniejszej wnioskodawczyni wniosła o przekazanie składek z OFE na budżet państwa co zostało uczynione.

/pismo procesowe k. 36/

W piśmie procesowym z dnia 24 sierpnia 2018 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, w przedmiocie zaś odmowy wypłaty okresowej emerytury kapitałowej wskazał, iż zamiarem wnioskodawczyni było otrzymanie wcześniejszej emerytury, jak i pobieranie emerytury kapitałowej, z tych też względów jej mandantka uchyła się od skutków prawych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu, tj. oświadczenia o przekazaniu składek

zgrupowanych w OFE na budżet państwa. Ponadto pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o uwzględnienie składek na ubezpieczenie społeczne odprowadzonych na skutek zawartej ugody przez (...) Szpital (...), im Wojskowej Akademii Medycznej (...) w wysokości należnego wnioskodawczyni świadczenia.

/pismo procesowe k. 45-46/

Na rozprawie w dniu 14 listopada 2018 r. pełnomocnik wnioskodawczyni sprecyzował, iż przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest wyłącznie kwestia tego, czy odprowadzone składki przez byłego pracodawcę w związku z wypłatą kwot z ugody zostały uwzględnione przy wyliczeniu świadczenia emerytalnego. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 14 listopada 2018 r. 00 01:30 -00;18:23/

Do zamknięcia rozprawy stanowisko procesowe stron nie uległo modyfikacji.

/ pisma procesowe k. 82-82 v. stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 25 lutego 2019 r. 00;01:0500:12:33, pismo procesowe k. 100, stanowisko procesowe pełnomocnika ZUS protokół z rozprawy z dnia 10 kwietnia 2019 r. 00;01:04-00:01:36/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni G. J. (1) urodziła się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

G. J. (1) była członkiem OFE.

/bezsporne, pismo k. 4, wykaz k. 5-8, oraz k. 24 – 31, podanie k. 22/

W dniu 25 marca 2015 r. wnioskodawczyni wniosła o przyznanie wcześniejszej emerytury i w związku z tym o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa.

/ wniosek k. 1-8 plik III akt ZUS i zawarte w nim oświadczenie/

Decyzją z dnia 29 maja 2015 r., znak (...) przyznano wnioskodawczyni prawo do emerytury wcześniejszej od dnia 1 marca 2015 r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek.

/decyzja k. 12-13 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 2 października 2015 r. ZUS przeliczył emeryturę wnioskodawczyni z uwzględnieniem zarobków za 2014 r. w kwocie 5833,59 zł.

/decyzja k. 26-27plik III akt ZUS wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury k. 28 plik III akt ZUS/

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Szpital (...), im Wojskowej Akademii Medycznej (...) w wyniku ugody sądowej zawartej dnia 7 lutego 2017 roku w sprawie XP 166/17, wypłacił G. J. w 2017 r. i 2018 r. wynagrodzenie za lata 2011 -2014 w łącznej kwocie 52.288 zł, od którego zostały odprowadzone składki na ubezpieczenia emerytalno-rentowe.

Wynagrodzenie wypłacono w ratach, w następujących wysokościach:

za 2011r. - 10.818,00 zł - w tym: 6.754,00zł premia i 4.064,00zł nagroda roczna

za 2012r. -15.282,00 zł - w tym: 9.573,00zł premia i 5.709,00zł nagroda roczna

za 2013r. - 14.512,00 zł - w tym: 8.775,00zł premia i 5.737,00 zł nagroda roczna

za 2014r. - 11.676,00 zł - w tym: 7.100,00zł premia i 4.576,00 zł nagroda roczna.

W 2017r. została wypłacona łączna kwota 44.121,76 zł tytułem nagrody rocznej za 2011r., 2012r., 2013r. i 2014r. oraz premii za 2011r., 2012r. i częściowo za 2013r. (kwota 6.401,62 zł premia za 2013r.).

W 2018r. została wypłacona łączna kwota 8.166,24 zł tytułem premii - pozostała część za 2013r. (kwota 1.066,24zł premia za 2013r.) oraz premia za 2014r.

/ pismo k . 23, k. 80/

Wnioskiem z dnia 16 kwietnia 2018 r. ubezpieczona wniosła o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym i uwzględnienie przy wyliczeniu świadczenia zaległych składek opłaconych przez (...) Szpital (...), im Wojskowej Akademii Medycznej (...).

/ wniosek k. 1-6 plik I akt ZUS/

W wyniku powyższego wydano zaskarżoną decyzję z dnia 27 kwietnia 2018 r. (...) oraz decyzję z dnia 27 kwietnia 2018 r. (...).

/ decyzja k. 46 – 47 v plik III akt ZUS decyzja k. 5-6 plik I akt ZUS/

Przy ustaleniu wysokości emerytury wnioskodawczynie (...) uwzględniono kwoty składek zapisane na koncie, przyrost składek wyniósł (...),77 - są to składki z okresu od 5/2017 do 2/2018. Suma składek wynosi (...),72. W związku z tym, że przeliczenie emerytury w związku z doliczeniem składek miało miejsce w II kwartale 2018 roku to przy ostatniej waloryzacji składek zastosowano wskaźnik za IV kwartał 2017 roku. Składki za (...) - (...) tj. (...),86 x 101,1% (waloryzacja) = (...),91. Wzrost z tytułu waloryzacji 58,05 zł + (...),72 = (...),77.

/ pismo ZUS k. 36 , wykaz opłaconych składek k. 37-43/

W okresie od 1 grudnia 1999 r. do 1 czerwca 2014 r. składki wnioskodawczynie były zaewidencjonowane w I filarze. W okresie od 1 lipca 2014 r. do 28 lutego 2015 r. składki wydzielone w OFE były przeliczone wskaźnikiem korygującym. Suma zwaloryzowanych składek to suma 224170,12 zł. Ostatnia składka przekazana do OFE pochodzi z 6/2014 r.

/ pismo ZUS i wyliczenia k. 57-58/

Ubezpieczona zatrudniona była w okresie 31 grudnia 1998 r. – 31 marca 2010 r. u płatnika S.P. ZOZ (...). Raporty rozliczeniowe złożono za okres 01/1999 -03/2010.

W okresie 1 kwietnia 2010 r. – 31 marca 2016 r. wnioskodawczynie była zatrudniona u płatnika (...) Szpital (...). Raporty rozliczeniowe (...) założono za okres zatrudnienia od 04.2010 r. -04/2016 r. oraz za okres od 06/2017 r. do 02/2018 r. przekazane są raporty (...) z kodem tytułu po ustaniu zatrudnienia.

W okresie od 1 kwietnia 2016 r. -14 kwietnia 2017 r. wnioskodawczynie była zatrudniona u płatnika (...) Szpital (...). Raporty (...) są złożone za okres 04/2016 -05/2017.

Składniki za wyżej wymienione okresy są uwzględnione przy wysokości emerytury w spornej decyzji.

/pismo ZUS i wyliczenia k. 57-58/

W świetle zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 marca 2017 r. wynagrodzenie wnioskodawczynie za lata;

- 2014 r. wyniosło 60.328,38 zł,

-2015 r. wyniosło 56569,72zł

-2015 r. wyniosło 57.417,00 zł

/ zaświadczenie RP -7 z dnia 16.03.2017 r. k. 68 -69/

Do wyliczenia podstawy wymiaru emerytury (w części wyliczonej zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) nie można uwzględnić wynagrodzenia z lat 2015 -2016, gdyż wniosek o emeryturę złożono w 2015 r.

/ pismo ZUS - k. 73/

Płatnik składek (...) Szpital (...) im (...)

(NIP (...)) wykazał w imiennych raportach rozliczeniowych składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w wysokości:

m-c	Ubezpieczenie emerytalne	Ubezpieczenie rentowe
03.2017r	0,00 zł	0,00 zł
04.2017r	0,00 zł	0,00 zł
05.2017r	0,00 zł	0,00 zł
06.2017r	1.115,00zł	456,96 zł
07.2017r	1.249,60 zł	512,13 zł
08.2017r	1.249,60 zł	512,13 zł
09.2017r	1.249,60 zł	512,13 zł
10.2017r	1.249,60 zł	512,13 zł
11.2017r	1.249,60 zł	512,13 zł
12.2017r	1.249,60 zł	512,13 zł
01.2018r	1.249,60 zł	512,13 zł
02.2018r	344,46 zł	141,17 zł

RAZEM	10.206,66 zł	4.183,04 zł
--------------	---------------------	--------------------

/pismo ZUS k. 82-83/

Wskazane składki odprowadzono z kodem tytułu 3000 - czyli po ustaniu tytułu do ubezpieczeń od następujących podstaw wymiaru:

03.2017r	0,00	
04.2017r	0,00	
05.2017r	0,00	
06.2017r	(...),04	
07.2017r	(...),62	
08.2017r	(...),62	
09.2017r	(...),62	
10.2017r	(...),62	
11.2017r	(...),62	
12.2017r	(...),62	
01.2018r	(...),62	
02.2018r	(...),62	
RAZEM	52.288	

/ pismo ZUS k. 84-84 v./

Płatnik (...) Szpital (...) im (...) (NIP (...)) nie zalega z opłatą składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 03.2017r do 02.2018r.

/pismo ZUS k. 82-83, pismo ZUS k. 84-84 v /

W związku z nabyciem prawa do emerytury od 1 kwietnia 2018 r. wystawiono zlecenie na doliczenie składek na dzień 31 marca 2018 r. Zakład pracy wykazał ostatnią składkę za luty 2018 r., zlecenie wystawiono na datę składek na dzień 31 marca 2018 r., są więc one uwzględnione przy wyliczeniu wysokości emerytury decyzją z dnia 27 kwietnia 2018 roku znak (...).

/pismo ZUS k. 82-83, pismo ZUS k. 84-84 v /

W związku ze zmianą składek na dzień 24 września 2018 r. wdrożono postępowanie z Wydziałem (...) i Składek w celu ustalenia przyczyny zmiany składek. Uzyskano odpowiedź, że w wyniku analizy danych na koncie ubezpieczonej G. J. (1) stwierdzono, że przyczyną zmiany składek na ubezpieczenie emerytalne jest przypis składek na I filar za 2014 i 2015 rok. Data księgowania 22 września 2018r. Po otrzymaniu wyjaśnień przeliczono emeryturę uwzględniając zmianę składek na koncie na datę zlecenia 31 marca 2018 r. - decyzja z 22 listopada 2018 r. znak (...).

/pismo ZUS k. 82-83, decyzja k. nienumerowane = koniec pliku I akt ZUS/ /

Decyzją z dnia 22 listopada 2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018~r. poz. 1270 ze .), z urzędu przeliczył emeryturę wnioskodawczyni od 1 kwietnia 2018 r., tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury.

Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 302660,26 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 469610,56 zł
- suma kwot pobranych emerytur wynosi 36935,27 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 246,20 m-cy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 2986,74 zł.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej [$((...),26 + (...),56) - (...),27$] / $246,20 = 2986,74$ zł.

Zakład nie podjął wypłaty emerytury ustalonej w niniejszej decyzji ponieważ jej wysokość jest mniej korzystna od emerytury ustalonej na zasadach określonej w art. 184 ustawy emerytalnej, której wypłata nadal będzie kontynuowana w dotychczasowej wysokości 3204,99 zł.

/decyzja k. nienumerowane koniec pliku I akt ZUS/

W dniu 17 grudnia 2018 r. (...) Szpital (...) im (...) wystawił wnioskodawczyni w ramach korekty nowe zaświadczenia RP -7 z uwzględnieniem kwot wypłaconych wynagrodzeń w ramach zawartej przez strony ugody. W świetle wskazanych zaświadczeń wynagrodzenie wnioskodawczyni wyniosło:

- w 2009 r. - 72455,31 zł

- w 2010 r. - 70303,98 zł
- w 2011 r. - 72731,58 zł
- w 2012 r. - 73276,90 zł
- w 2013 r. - 81.755,11 zł
- w 2014 r. - 72.004,38 zł
- w 2015 r. - 56 569,72 zł
- w 2016 r. - 57417,00 zł

/zaświadczenia RP – 7 k. 92-96/

Na skutek przedłożenia wskazanych zaświadczeń decyzją z dnia 1 marca 2019 r. (...) w rozpoznaniu wniosku z dnia 10 stycznia 2019 r. ZUS II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.), przeliczył emeryturę wnioskodawczyni od 1 stycznia 2019 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Do obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 53 ustawy przyjęto:

- przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1995 do 2014 ,
- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 166,33% .

Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 166,33% przez kwotę bazową 3308,33 zł wyniosła 5502,75 zł.

Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w wymiarze 35 lat 3 miesięcy i 2 dni tj. 423 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat 2 miesięcy i 25 dni tj. 62 miesięcy

Po przeliczeniu podstawy wymiaru emerytura wynosi 3322,50 zł

Do obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 przyjęto podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składki zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 267309,35 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 442958,14 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 258,70 m-cy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 2745,53 zł

Obliczenie wysokości emerytury: $((...),35 + (...),14) / 258,70 = 2745,53$ zł.

Wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2011 zgodnie z art. 183 wysokość emerytury od 1 marca 2015 wynosi:

- 55 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej 1946,23 zł,

- 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej 1235,49 zł,

Łącznie - 3181,72 zł.

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie:

od 01-03-2018 - 3279,57 zł.

od 01-03-2019 - 3417,52 zł.

Od 1 kwietnia 2019 r. obliczona emerytura brutto wynosi 3417,52 zł.

/decyzja k 101-103/

Powyższych ustaleń, Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS, których wiarygodność nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Podnieść należy, iż ostatecznie wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie podważała prawidłowości wyliczeń przedstawionych przez ZUS, a dotyczących spornej kwestii uwzględnienia przy wyliczeniu należnego wnioskodawczyni świadczenia, składek odprowadzonych przez byłego pracodawcę w związku z wypłatą kwot z ugody. Tym samym brak jest podstaw do kwestionowania poprawności wyliczeń i ustaleń ZUS poczynionych w tym zakresie. Zaznaczyć również należy, iż stanowisko ZUS zostało ostatecznie skorygowane przez wydanie w toku procesu decyzji z dnia z 22 listopada 2018 r. znak (...) i decyzji z dnia 1 marca 2019 r. znak (...). Również w zakresie takiego postępowania ZUS strona powodowa nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń. Z tych też względów uznać należało, iż przy wyliczeniu należnego wnioskodawczyni świadczenia nie zostały wbrew zapatrywaniom zgłaszanym w procesie pominięte żadne okoliczności, które miały wpływ na jego wysokość w dniu wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent na okoliczność przeliczenia emerytury odwołującej, jak bowiem podniesiono, strona powodowa ostatecznie nie kwestionowała prawidłowości wyliczeń wskazanych przez ZUS ani nie kwestionowała dokonanych przez organ rentowy korekt zaskarżonej decyzji, skutkujących wydaniem decyzji z dnia 1 marca 2019 r. Ponadto Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę, i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (wyr. SN z 19.3.1997 r., II UKN 45/97, OSNP 1998, Nr 1, poz. 24). Granicę obowiązku prowadzenia przez sąd postępowania dowodowego wyznacza podlegająca kontroli instancyjnej ocena, czy dostatecznie wyjaśniono sporne okoliczności sprawy (wyr. SN z 25.9.1997 r., II UKN 271/97, OSNP 1998, Nr 14, poz. 430). W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy był wystarczający dla zbadania legalności wydania zaskarżonej decyzji. Z tych też względów brak było podstaw do zbędnego wydłużania postępowania dowodowego.

Czyniąc ustalenia w sprawie Sąd pominął wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni w którym ten wskazał iż G. J. (1) uchyla się od skutków swojego oświadczenia woli złożonego w przedmiocie przekazania składek zgromadzonych na indywidualnym rachunku w OFE na rzecz Skarbu Państwa, ostatecznie bowiem pełnomocnik strony sprecyzował, iż wnioskodawczyni kwestionuje w procesie wyłącznie kwestię tego, czy odprowadzone składki przez byłego pracodawcę w związku z wypłatą kwot z ugody, zostały uwzględnione przy wyliczeniu świadczenia emerytalnego. Z uwagi na tak sprecyzowane stanowisko okoliczność ewentualnego uchylenia się przez wnioskodawczynię od skutków własnego oświadczenia woli złożonego we wskazanym przedmiocie pozostawała, zatem ostatecznie poza sferą rozważań Sądu.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury ubezpieczonego, który złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa, składki na ubezpieczenie emerytalne, zaewidencjonowane na jego koncie w Zakładzie, zwiększa się przez pomnożenie wskaźnikiem korygującym 19,52/12,22, stanowiącym stosunek pełnej wysokości składki na ubezpieczenie emerytalne do wysokości zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego w Zakładzie.

Stosownie do art. 32 ust. 1 powołanej ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Ustęp 2 tego przepisu stanowi natomiast, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z art. 183 ustawy emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1 (tj. na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa), która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2011, wynosi: 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

W myśl art. 185 ust. 1 ustawy emerytalnej przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 184 kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art. 24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust. 3-6. Okresy składkowe, o których mowa w ust. 1, ustala się z dokładnością do pełnego miesiąca. (ust. 2).

W świetle art. art. 53 ust. 1 powyższej ustawy zgodnie, z którym emerytura obliczana według tego przepisu (na tzw. „starych zasadach”) stanowi sumę trzech składników:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

W myśl art. 15 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych,

wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę. Z kolei ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Stosownie do ustępu 2a, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Następnie w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Z kolei w myśl art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Zgodnie art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy). Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Natomiast ust. 7 art. 174 stanowi, że do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 analizowanego przepisu stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia

31 grudnia 1998 roku według określonego w ustawie wzoru. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31 grudnia 1998 r., przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy (ust. 13).

Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu (ust. 3b).

W razie podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury na powyższych zasadach przeliczenie takiego świadczenia następuje według zasad przewidzianych dla emerytur wypłacanych z nowego systemu emerytalnego (art. 183 ust. 6 w zw. z art. 108).

Zgodnie z art. 108 ust. 1 jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

2. emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

2a. złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o której mowa w art. 24 lub art. 24a, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej w trybie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych.

3. ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

4. podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

5. przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości.

Reasumując, jeżeli obie sformułowane w ust. 1 przesłanki są spełnione i emeryt złoży wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury, art. 108 ust. 2 ustawy emerytalnej nakazuje powiększyć emeryturę [obliczoną według zasad określonych w art. 26, tj. stanowiącą równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia (tj. kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego] o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu

ustalenia prawa do emerytury i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury.

Ponieważ chodzi o uwzględnienie składek odprowadzonych już w trakcie pobierania emerytury, art. 108 ust. 4 stanowi, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury. Uwzględniając, że emeryt może w dalszym ciągu po nabyciu prawa do świadczeń podlegać ubezpieczeniu emerytalnemu i opłacać składki z różnych tytułów, to zgodnie z art. 108 ust. 5, zasadę tę stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego organ rentowy powyższych zasad przy ponownym ustaleniu wysokości należnego wnioskodawczyni świadczenia nie naruszył. Emerytura ustalona w kwocie 3162,06 zł została zwiększona o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wnioskodawczyni dla wieku w dniu złożenia tego wniosku tj. 16 kwietnia 2018 r. Przyrost składek obejmował kwotę (...),77, tj. składki z okresu od 5/2017 r. do 2/2018 r. Wnioskodawczyni ubiegając się o emeryturę wcześniejszą wniosła o przekazania środków z OFE na budżet państwa, w związku z tym w okresie od 1 grudnia 1999 r. do 1 czerwca 2014 r. składki były ewidencjonowane w tzw. I filarze. W okresie od 1 lipca 2014 r. do 28 lutego 2015 r. składki wydzielone w OFE zostały przeliczone przez ZUS wskaźnikiem korygującym, bo od 1 marca 2015 r. wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury wcześniejszej.

Wnioskodawczyni konsekwentnie wносиła o uwzględnienie w wysokości przyznanego jej świadczenia kwot pieniężnych wypłaconych na mocy ugody zawartej z (...) Szpitalem (...) Medycznej (...) Szpital (...). Organ rentowy w toku procesu okazał wyliczenia i podjął czynności wskazujące na to, iż składki opłacone przez byłego wnioskodawcę skarżącej od wypłaconych wnioskodawczyni świadczeń w latach 2017 i 2018 za lata 2011 – 2014 ostatecznie zostały uwzględnione w wysokości przyznanego jej świadczenia. Wnioskodawczyni poprawności wskazanych wyliczeń i podjętych decyzji w świetle złożonego odwołania nie kwestionowała.

Zaznaczyć należy, iż do wyliczenia podstawy wymiaru emerytury (w części wyliczonej zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) nie można uwzględnić wynagrodzenia z lat 2015 -2016 gdyż wniosek o emeryturę złożono w 2015 r. Natomiast wynagrodzenie za okres do 2014 r. w skorygowanej w związku realizacją ugody wysokości zostało ostatecznie uwzględnione w wysokości przyznanego wnioskodawczyni świadczenia jednakże dopiero od 1 stycznia 2019 r. z uwagi na brak wymaganych dowodów w tym przedmiocie, pozwalających na wcześniejszą modyfikację przyznanego wnioskodawczyni świadczenia.

Zgodnie z treścią § 21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja § 21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia

4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru. Wnioskodawczyni wysokość wynagrodzenia ostatecznie należnego do końca 2014 r. w związku z realizacją ugody wykazała za pomocą aktualnego druku RP 7 dopiero w toku przedmiotowego procesu i okoliczność ta została uwzględniona przez organ rentowy. Tym samym w tym zakresie poprawność zaskarżonej decyzji na dzień jej wydania nie może być kwestionowana.

Świadczenie należne wnioskodawczyni w myśl art. 108 ustawy emerytalnej prawidłowo również zostało powiększone o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. W związku z nabyciem prawa do emerytury od 1 kwietnia 2018 r. wystawiono zlecenie na doliczenie składek na dzień 31 marca 2018 r. Zakład pracy wykazał ostatnią składkę za luty 2018 r., zlecenie wystawiono na datę składek na dzień 31 marca 2018 r., są więc one uwzględnione przy wyliczeniu wysokości emerytury decyzją z dnia 27 kwietnia 2018 roku znak (...). W związku ze zmianą składek na dzień 24 września 2018 r. wdrożono postępowanie z Wydziałem (...) i Składek w celu ustalenia przyczyny zmiany składek. Uzyskano odpowiedź, że w wyniku analizy danych na koncie ubezpieczonej G. J. (1) stwierdzono, że przyczyną zmiany składek na ubezpieczenie emerytalne jest przypis składek na I filar za 2014 i 2015 rok. Data księgowania 22 września 2018r. Po otrzymaniu wyjaśnień przeliczono emeryturę uwzględniając zmianę składek na koncie na datę zlecenia 31 marca 2018 r.- decyzja z 22 listopada 2018 r. znak (...). Jednakże wobec zmiany wysokości składek w związku z zawartą ugodą dopiero we wrześniu 2018 r. brak jest podstaw do uznania, iż zaskarżona decyzja na dzień jej wydania 27 kwietnia 2018 r. skoro uwzględniała wszystkie składki wykazane na koncie ubezpieczonej za sporny okres - była nieprawidłowa.

Wnioskodawczyni, na której zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar dowodowy, nie udowodniła swojego roszczenia w tym zakresie. Stosownie do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty, w szczególności z dowodów dokumentów oraz z przesłuchania świadków (zob. wyrok SN z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342).

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Jak już podniesiono powyżej wnioskodawczyni nie przedłożyła żadnych miarodajnych dowodów pozwalających na stwierdzenie, iż wysokość świadczenia wskazanego w spornej decyzji jest nieprawidłowa.

Zaskarżona decyzja odpowiada zatem prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne.

J.L.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. wnioskodawczyni

20.05.2019r.